

Faşizm ve Sistemin Bütünü

19.11.2024 • Bob Avakian'ın Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün notu: Aşağıdaki yazı 1 Kasım 2024 tarihinde Bob Avakian tarafından yazılmış ve Devrimci Komünist Parti-ABD'nin sesi olan revcom.us içerisinde yayınlanmıştır. Orijinaline https://revcom.us/en/bob_avakian/fascism-and-whole-system linkinden ulaşabileceğiniz yazının çevirisi yenikomünizm.com okurlarınca yapılmıştır.

Bu Sistemin “Ana Akım” Temsilcileri Faşistlerle Neden Mücadele Edilmesi Gerektiği Şekilde Mücadele Edemiyor - ve Bu Mücadele Neden Tüm Sistemi Ortadan Kaldırmak İçin Verilen Mücadelenin Bir Parçası Olarak Yürütülmeli?

Seçimle -ve onun bir parçası olduğu (ve şu anda yoğunlaştığı) daha büyük çatışmayla- ilgili olarak, “ana akım” yönetici sınıfın faşistlerle mücadele edilmesi gerektiği şekilde mücadele edemediği çarpıcı gerçeği, Biden’ın asıl “çöpün” Trump’ın destekçileri olduğu yönündeki yorumuyla ilgili olarak yeniden ifade buldu. (Bu, Madison Square Garden’daki son Trump mitingine ve özellikle de bir “komedyen” tarafından Porto Riko’nun yüzen bir çöp adası olduğuna dair yapılan ırkçı “şakaya” yanıt olarak söylenmiştir). Demokratların Biden’ın sözleri konusunda kendilerini savunmaya geçmelerine izin vermeleri ve “ana akım” medyanın bu konuyu ele alış biçimi önemli ölçüde faşistlerin ekmeğine yağ sürmüştür: Tüm bunlar , “ana akım” emperyalist egemen sınıf temsilcilerinin faşistlerle mücadele edilmesi gerektiği şekilde mücadele edemedikleri temel noktasını keskin bir şekilde vurgulamaktadır .

İşte bu “ana akım” güçler (*New York Times* da dahil olmak üzere) nihayet Trump’ın gerçek bir faşist olduğunu kabul ediyor ve vurguluyor (hatta Trump’ın eski Genelkurmay Başkanı General Kelly, *Times*’a verdiği röportajda faşizmin içeriğine dair oldukça doğru bir tanımlama yaptı) ancak daha sonra bu “ana akım” güçler savunmaya geçiyor ve mantığı takip etmeyi reddediyor: Eğer Trump bir faşist ise, ki açıkça öyle, o zaman destekçileri de faşizmin

destekçileridir ve bu da onların gerçekten aşağılık insanlar oldukları anlamına gelir.

Sosyal medya mesajım REVOLUTION #98 'de (@BobAvakianOfficial) açıkça belirttiğim gibi, İnsanların Trump'ı desteklemelerinin temel nedeninin ekonomik olarak zor zamanlar geçirmeleri olduğu gibi saçmalıklarla uğraşmayın. Aslında birçok Trump destekçisi ekonomik olarak iyi durumdadır (ve bazıları çok zengindir). Ancak ekonomik olarak zor durumda olanlar için bile asıl önemli olan soru şudur: neden sürekli yalan söyleyen, cehaleti teşvik eden, ırkçı, kadın düşmanı ve her yönüyle faşist Donald Trump'ı destekliyorlar? Bunun tek cevabı, en azından ırkçılık ve kadın düşmanlığında yanlış bir şey bulmamaları olabilir - ki bu da onları kadın düşmanı ve ırkçı yapar (Trump'ı destekleyen Siyahlar ve diğer beyaz olmayan insanlar için ne korkunç bir ironi!). Tıpkı Almanya'da Hitler'i ve Nazileri destekleyenler gibi, bir faşisti destekliyorlar çünkü faşizm onlara cazip geliyor.

Hitler'i destekleyenlerin aşağılık insanlar olduğunu söyleyen biri savunmaya geçer mi ya da geçmeli mi?

Ancak “ana akım” siyasetçiler, medya, yorumcular vs. bu mantığı mantıksal sonucuna kadar takip edemezler. Biden hemen yorumlarına “açıklık” getirerek Porto Riko (ve genel olarak Latinler ve Siyahlar hakkında ırkçı “şakalar”) hakkında ırkçı “şaka” yapan “komedyen” hakkında konuştuğunu belirtti. Ve yine “ana akım” medya, Biden'ın yorumunun Demokratları savunmaya geçiren bir şey olmasına izin verdi.

Demokratlar, 20 yıldır Barack Obama ve diğerleri tarafından sürekli dile getirilen “hepimiz Amerikalıyız” ve sorun Cumhuriyetçilerin ve şimdi de özellikle Trump'ın “bizi bölmesi” (“Amerikan halkı”) çizgisinden kurtulamıyor. Demokratlar (ve medyadaki “vekilleri”), Trump sözcüleri Trump destekçilerinin “ülkenin yarısı” olduğu argümanını ortaya attığında kendilerini savunmaya geçmelerine izin veriyorlar. Demokratlar (ve egemen sınıfın “ana akım” kesiminin diğer temsilcileri) bu ülkede, daha önce de söylediğim gibi, Trump'ın hem bir ifadesi hem de itici gücü olduğu bütün bir kitlesel faşist fenomen olduğunu kabul edemiyor ya da bunu açıkça kabul edemiyorlar. Demokratlar bunu doğru bir şekilde ele alamazlar çünkü seçimler çerçevesinde bunu yapmanın kaybetme stratejisi olduğunu düşünürler (büyük ölçüde efsanevi olan “kararsız seçmenleri” yabancılaştırmak). Ve daha temel nedenlerden ötürü Demokratlar

(ve genel olarak egemen sınıfın “ana akım” kesimi) bunu yapamaz çünkü ülkenin yarısının faşist olduğunu kabul etmek, ülkeyi bir arada tutmak ve gücünü dünyaya yansıtmak için çok önemli olan “tepedeki parlayan şehir” ve “özgür dünyanın lideri” mitolojisini yerle bir eder.

Asıl, daha büyük ve daha temel dinamikler ise (örneğin 2017’de yaptığım Trump/Pence Rejimi Gitmeli! konuşmamda da işaret ettiğim üzere) mevcut kutuplaşmanın temelinde 1860’larda İç Savaş’a yol açan kutuplaşmanın bir uzantısı olmasıdır. Ve yine belirttiğim gibi, İç Savaş’ın sonucu -Konfederasyon’un yenilgisi ve köleliğin resmen sona ermesiyle- 1870’lerde Yeniden Yapılanma’nın sona ermesiyle büyük ölçüde tersine dönmüş, bu da temelde yeniden yapılandırılmamış bir Güney’in “yeniden yükselmesinin” yolunu açmıştır; bu sadece köle sahibi Konfederasyon’a liderlik eden aynı tür güçlerin Güney’in kendisinde hakim olması anlamında değil, aynı zamanda bir bütün olarak ülkede giderek orantısız bir güce sahip olmaları anlamında da geçerlidir. Tüm bunlar, bugün ABD’de faşizmin gücünün tarihsel arka planının ve temelinin büyük bir bölümünü oluşturmaktadır.

Bugünkü durumda faşistlerin, kendileri de beyaz üstünlüğünün kurbanı olan insanların bir bölümünü ve özellikle de erkekleri kazanabilmiş olmaları, büyük ölçüde erkek üstünlüğünün rolü ve etkisinden kaynaklanmaktadır. Bu bağlamda, bu ülkenin tarihsel gelişiminde, büyük ölçüde İncil’in harfi harfine okunması temelinde rasyonalize edilen erkek üstünlüğünün beyaz üstünlüğü ile sıkı sıkıya iç içe geçmiş olduğu gerçeği vardır. Beyaz üstünlüğünün tarihsel olarak en açık ve saldırgan olduğu ve bugün de en açık ve saldırgan olduğu yerler, ülkenin bu bölgelerinde -özellikle de Güney’de- erkek üstünlüğü için de geçerlidir. Örneğin, özellikle faşistlerin egemen olduğu Yüksek Mahkeme’nin *Roe v. Wade* kararını bozmasından sonra kürtaj konusunda acımasız, ciddi kısıtlayıcı ve baskıcı yasakların yürürlüğe girdiği eyaletlere bakın: Buralar büyük ölçüde eski Konfederasyon (ve o zamanın deyiimiyle “Konfederasyona komşu” bölgeler).

Ancak şimdi, İç Savaş (ve Yeniden Yapılanma’nın sonu) döneminden farklı olarak ABD, uluslararası arenada nispeten sınırlı etkiye sahip bir ülke değil: Başta iki dünya savaşı olmak üzere, dünyada yaşanan bir dizi “döngü” ya da sarmal sayesinde ABD, dünyanın en güçlü emperyalist ülkesi, insanların ve çevrenin en büyük talancısı olarak ortaya çıkmıştır. “Felaket

Bir Şey, Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey” başlıklı yazımda vurguladığım gibi, daha da temel ve belirleyici bir öneme sahiptir:

Bu, adaletsizliğe karşı savaşılanların amacının köleliği kaldırmak olduğu ve toplumu kimin yönettiği açısından tek olası olumlu sonucun Kuzey merkezli yükselen kapitalist sınıfın egemenliğinin sağlanması ve güçlendirilmesi olduğu 1860’lardaki İç Savaş zamanı değil. O dönem artık çoktan geride kaldı. Ve dünya çapında bir sömürü ve baskı sistemine dönüşen bu kapitalizm sistemi, kapitalizm-emperyalizm, çoktan miadı dolmuş, son kullanma tarihini çoktan geçmiş, herhangi bir olumlu rol oynayabileceği koşulları çoktan geride bırakmıştır. Şimdi hedef tam da bu kapitalizm-emperyalizm sisteminden kurtulmak olmalıdır.

Tüm bunlar, egemen sınıfın “ana akım” temsilcilerinin faşistlerle mücadele edilmesi gerektiği şekilde mücadele edemedikleri kritik noktasiyla ilgilidir. Ve bunun, tam da bu faşizme karşı mücadelenin, nesiller boyunca burada ve tüm dünyada insanlar üzerinde tahakkümünü dayatmış olan bu kapitalizm-emperyalizm sistemini sürdürmek (ya da restore etmek) için değil, aksine bu canavarca sistemi ortadan kaldırmak için *mücadelenin* bir parçası olarak yürütülmesi gerektiği gerçeğiyle ilgili çok önemli sonuçları vardır. Bu, ülke genelindeki ve egemen sınıf içindeki çelişki ve çatışmaların derin ve yoğun olduğu ve çözüm için haykırdığı, ancak bu sistemin çerçevesi ve sınırları içinde iyi bir çözüme sahip olamayacağı mevcut durumda stratejik ve çok acil bir öneme sahiptir.